

Sygn. akt OS 6/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.
w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Tomasz Grabek
Sędziowie r.pr. Jarosław Edeński - sprawozdawca
r.pr. Bożena Bielecka

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 233 z późn.zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:	Członkowie:
Tomasz Grabek	Jarosław Edeński Bożena Bielecka

Uzasadnienie

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pani (...) (dalej Skarżącej) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) odmawiającego wszczęcia dochodzenia w sprawie radcy prawnego (...). Skarżąca (...) zaskarżyła wyżej oznaczone postanowienie w całości wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy i uwzględnienie nowych faktów.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pani (...) (dalej skarga) zawierająca żądanie pociągnięcia radcy prawnego (...) do odpowiedzialności dyscyplinarnej za czyny sprzeczne z zasadami etyki radcy prawnego.

Zdaniem Skarżącej radca prawny dopuścił się wobec niej znieważenia, pomówienia oraz naruszenia dóbr osobistych, niestosownego zachowania przed Sądem Rejonowym w (...) Wydział III Rodzinny i Nieletnich w sprawie sygn. akt III RNs (...). Skarżąca kwestionuje również prawidłowość działania radcy prawnego przy pozyskaniu jako klienta P. (...). Skarżąca dołączyła do skargi kopie dokumentów potwierdzających jej zdaniem prawdziwość zarzucanych czynów.

W dniach (...) i (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęły wyjaśnienia radcy prawnego (...) zawierające ustosunkowanie się do przedstawionych zarzutów. Radca prawny szczegółowo odniósł się do przedstawionych w skardze zarzutów i stwierdził, że skarga jest całkowicie niezasadna.

W dniu (...)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie po przeprowadzeniu czynności sprawdzających wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie z uwagi na niepopelnienie przewinienia dyscyplinarnego.

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło kolejne pismo Skarżącej. W piśmie Skarżąca informuje, że nie będzie uczestniczyła w rozprawie i w związku z tym przedstawiła wszystkie niewłaściwe i nieetyczne jej zdaniem działania radcy prawnego (...). Pismo zawiera załączniki będące kopiami korespondencji dotyczącej sprawy prowadzonej przez (...) opatrzone na marginesach komentarzami Skarżącej odnoszącymi się do treści załączonych pism.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie radca prawny (...) dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął i podzielił w całości ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego poczynione w toku przeprowadzonego postępowania, co skutkowało odmową wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie.

Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu (...), że dopuścił się:

- znieważenia, pomówienia oraz naruszenia dóbr osobistych Skarżącej. Według Skarżącej doszło do tego w uzasadnieniu do złożonego przez radcę prawnego w imieniu męża Skarżącej wniosku o nakazanie wypisania go z (...) w (...), który był rozpatrywany przez Sąd Rejonowy w (...) sygn. akt III RNs (...),

- niestosownego zachowania przed Sądem Rejonowym w (...) w prowadzonej na zlecenie męża Skarżącej sprawie podczas rozprawy w dniu (...) r.,
- nieprawidłowości przy pozyskaniu p. (...) jako klienta.

Odpowiedzialność dyscyplinarną radców prawnych regulują przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) (dalej ustawa o radcach prawnych). W myśl art. 64. ust. 1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zgodnie z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, który stanowi Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. (dalej Kodeks Etyki Radcy Prawnego) radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Odnosząc się do zarzutu znieważenia, pomówienia oraz naruszenia dóbr osobistych Skarżącej należy przywołać treść art. 11 ust. 1. ustawy o radcach prawnych, w myśl którego radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych korzysta z wolności słowa i pisma w granicach określonych przepisami prawa i rzeczą potrzebą. Ustęp 2 tego artykułu zawiera regulację, że nadużycie wolności, o której mowa w ust. 1, stanowiące ściąganą z oskarżenia prywatnego zniewagę lub zniesławienie strony, jej pełnomocnika lub obrońcy, kuratora, świadka, biegłego lub tłumacza, podlega ściągnięciu tylko w drodze dyscyplinarnej. Zgodnie zaś z art. 38 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny korzystając przy wykonywaniu zawodu z wolności słowa i pisma nie może przekraczać granic określonych przepisami prawa i rzeczą potrzebą. W myśl następnych ustępów powołanego artykułu radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych, ale nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta (ust. 3). Radca prawny odpowiada za formę i treść pism procesowych i innych dokumentów przez siebie sporządzonych w związku ze świadczoną pomocą prawną (ust. 4). Radca prawny powinien w swoich wystąpieniach zachować umiar i takt (ust. 5).

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie należy stwierdzić, że ani wnioski o nakazanie wypisania męża Skarżącej z (...) w (...), ani inne pisma znajdujące się w aktach sprawy nie zawierają zwrotów, które można by zakwalifikować jako znieważające, pomawiające czy też naruszające dobra osobiste Skarżącej. Radca prawny (...) wyjaśnił w postępowaniu prowadzonym przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby

Radców Prawnych, że twierdzenia zawarte we wniosku, które Skarżąca uznaje za znieważenie, pomówienie i naruszenie dóbr osobistych – zwłaszcza odnoszące się do konfliktu pomiędzy nią a mężem stanowią powtórzenie informacji uzyskanych od mocodawcy p. (...). Zgodnie z powołanym wyżej zapisem art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta, w związku z powyższym zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut niestosownego zachowania się radcy prawnego (...) podczas rozprawy w dniu (...)r. prowadzonej przed Sądem Rejonowym w (...) jest również zdaniem Sądu Dyscyplinarnego nieuzasadniony. Radca prawny w swoich wyjaśnieniach stwierdził, że zachowania opisywane przez Skarżącą w skardze nie miały miejsca. Na potwierdzenie do złożonych wyjaśnień załączył wydruk protokołu rozprawy z dnia (...)r. (sygn. akt III RNs (...)), w którym nie odnotowano niestosownego zachowania radcy prawnego, czy upomnienia przez Sąd z uwagi na niestosowne zachowanie na rozprawie. Należy jednak uwypuklić fakt, że dowód ten zawiera zapis, który wskazuje na niestosowne zachowanie Skarżącej podczas rozprawy. Zgodnie z protokołem Skarżąca podczas rozprawy zabierała głos bez udzielenia jej głosu przez Przewodniczącego Sądu, krzyczała i zgłaszała pretensje do świadka. Protokół stwierdza, że Przewodniczący udzielił Skarżącej, jako uczestniczce postępowania upomnienia za zakłócanie porządku rozprawy, powagi, spokoju i porządku czynności sądowych i uprzedził o możliwości usunięcia z sali rozpraw oraz ukarania karą porządkową. Powyższe pozwala na stwierdzenie, że w przypadku niestosownego zachowania się radcy prawnego podczas rozprawy znalazłoby to swoje odzwierciedlenie w treści protokołu. Ponieważ brak jest takiego zapisu a radca prawny złożył wiarygodne wyjaśnienia w sprawie zarzut nie może zostać uwzględniony.

Skarżąca podnosi również zarzut dotyczący okoliczności pozyskania jako klienta pana (...). Skarżąca podnosi w skardze, że osoby obce Skarżącej, jej mężowi i córce wynajęły radcę prawnego (...). Również ten zarzut jest zdaniem Sądu Dyscyplinarnego w Lublinie nieuzasadniony. Radca prawny (...) wyjaśnił w trakcie postępowania prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, że prowadzenie sprawy o wypisanie ze szpitala (...) p. (...) zlecił mu osobiście. Dowód tego stanowi pełnomocnictwo z dnia (...)r., w którym p. (...) umocował radcę prawnego (...) do reprezentowania go w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 43 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny nie może podjąć się prowadzenia sprawy, jeśli nie otrzyma zlecenia od klienta albo osoby go reprezentującej albo jeżeli sprawa nie zostanie mu powierzona na podstawie

przepisów prawa przez sąd lub inny organ. W świetle powyższego zdaniem Sądu Dyscyplinarnego nie doszło do naruszenia art. 43 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zarówno skarga jak i pismo Skarżącej, które wpłynęło do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (...) r. nie zawierają nowych faktów lub dowodów, które mogłyby mieć znaczenie w sprawie.

Z powyższych powodów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie stwierdza, że zarzuty podniesione w skardze nie zostały potwierdzone i z tych względów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz.233 z późn.zm.) postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Tomasz Grabek

Jarosław Edeński

Bożena Bielecka